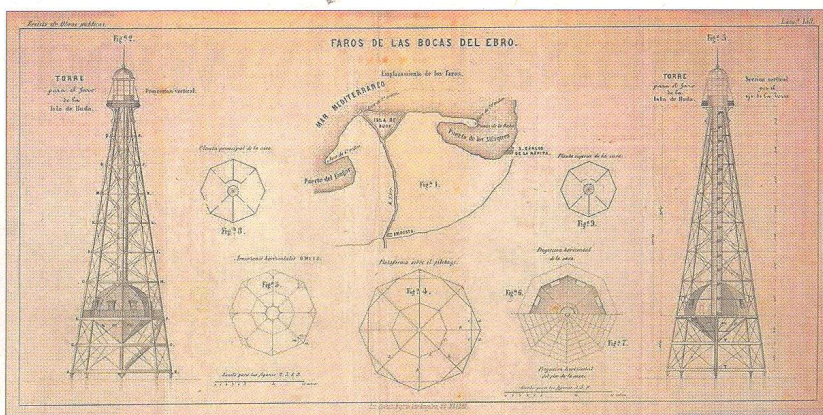

Mercè Toldrà Dalmau
Responsable del Museu del
Port de Tarragona

Patrimoni transferit

Bé d'interès local. Per al Port de Tarragona és un edifici singular

El plànol del projecte de torres de senyalització al delta de l'Ebre de l'any 1860. FOTO: CEDIDA

De la punta de la Banya al dic de Llevant

A l'principi del segle XIX, les juntes de comerç de València, Tortosa i Tarragona van sol·licitar amb urgència la instal·lació de senyals marítims a les boques de l'Ebre. Era un lloc amb força perill per a la navegació i eren freqüents els naufragis dels vaixells, la qual cosa perjudicava seriosament el comerç.

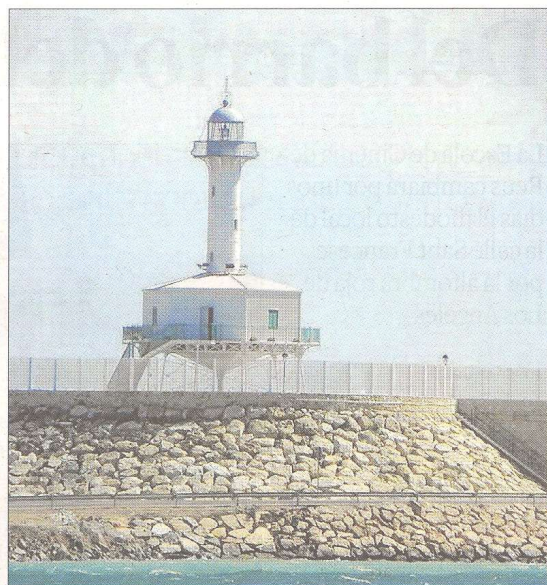
Del projecte inicial, presentat per l'enginyer Àngel Camón l'any 1857, es va modificar el tipus de construcció ateses les dificultats que presentava l'esta-

bilitat del terreny format per al·lusions de terres toves. Lucio del Valle, cap de la Comissió de Fars, va encarregar el 30 d'abril de 1860 a uns industrials de Birmingham tres torres de ferro desmuntables, sistema inventat per l'americà Mitchell, i adequades per a instal·lar en sòls de poca consistència com són els d'un delta.

La ubicació de les torres era a la punta de la Banya, l'illa de Buda i la zona del Fangar. Un segle més tard, totes tres han estat substituïdes per altres cons-

truccions; només ens ha quedat com a testimoni la torre del far de la Banya atès que les altres dues desaparegueren a conseqüència del seu mal estat (la de Buda es va

El far de la Banya és l'únic testimoni que queda de les torres que van senyalitzar el delta de l'Ebre

El far de la Banya, actualment instal·lat al Port de Tarragona i únic testimoni dels fars metàl·lics de l'Ebre. FOTO: CEDIDA

enfonsar la nit de Nadal de l'any 1961 i la del Fangar fou reemplaçada per una de formigó l'any 1986). La recuperació d'aquest far metàl·lic singular ha estat possible gràcies al seu trasllat cap als anys vuitanta al dic de Llevant del port de Tarragona on va ser rehabilitat. Es va encendre l'agost de 1990 pel seu caire històric encara que no és necessari per a la navegació.

Per al Port de Tarragona va passar de ser un edifici singular, únic testimoni dels fars metàl·lics

de l'Ebre, a ser la imatge corporativa de la institució fins a l'any 2010. Està catalogat com a bé d'interès local i forma part de la ruta patrimonial del Port de Tarragona, ruta que, mitjançant plafons en diferents idiomes, explica elements portuaris del Moll de Costa i del dic de Llevant.

D'aquesta manera tornem al bell edifici metàl·lic la vella tasca de vigilar la costa i guiar, simbòlicament, els navegants mentre els *instagramers* el mantenen viu en la memòria.